ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း (၃)

ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မထောက်ထားဘဲ မှန်တာကိုသာ လုပ်ဆောင်သွားတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ အမှန်တရားမြတ်နိုးစိတ်၊ ဖြောင့်မှန်တဲ့စိတ် (Sincerity)ကို အရင်ဆောင်းပါးများမှာ ဖော်ပြခဲ့ပါပြီ၊ ထပ်အချက်ကို ပိုပြီ ပေါ် လွင်စေမယ့် အချက်တစ်ရပ်ကို ခု ထပ်ပြီး တင်ပြပါမယ်၊ ဗိုလ်ချုပ် ၁၉၄၇ ခုနှစ် အထက်မြန်မာနိုင်ငံကို လှည့်လည် နိုင်ငံရေး တရားဟော စည်းရုံးရေးဆင်းစဉ်က အဖြစ်အပျက်ပါ။ ခရိုင်တစ်ခုမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကို ခရိုင်ဝန်က တိုင်ပါတယ်၊ သူတို့ခရိုင်မှာ အဖြေမှုတချို့မှာ ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေ ပါနေလို့ အရေးယူရ ခက်နေကြောင်း ခရိုင်ဝန်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို တိုင်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က မဟုတ်တာ မမှန်တာ လုပ်လို့ကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မညှာပါနဲ့ ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မထောက်ထားပါနဲ့ တရားမျှတမှုရှိအောင်သာ လုပ်ပါ။ မဟုတ်တာလုပ်လို့ကတော့ ကျုပ်လုပ်ရင်လည်း ကျုပ်

ကို အရေးယူပါ၊ လုပ်စရာရှိတာ ရဲရဲလုပ်ပါ ဆိုပြီး ပြောသွားပါတယ်၊ အမှန်တရားနဲ့ပတ်သက်လာရင် ဒီလို ဘက်လိုက်မှု မရှိခြင်းကို (Impartiality) လို့ ခေါ်ပါတယ်၊ အမှန်တရားကိုပဲကြည့်ဖို့ ဘာ မျက်နှာကိုမှ ထောက်ထားနေဖို့မလိုကြောင်း ဗိုလ်ချုပ် ဆုံးမသွားခဲ့တာပါ။ ဒီအချက်နဲ့ တစ်ဆက်တည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဘယ်လောက် တရားမျှတမှုကို လိုလားတယ် ဘယ်လောက် သမာသမတ်ရှိတယ်ဆိုတာ တင်ပြပါမယ်။ အထက်မြန်မာနိုင်ငံကို လှည့်လည်ခဲ့စဉ်က ဗိုလ်ချုပ်အနားမှာ ကပ်နေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ဗိုလ်ချုပ်ကို အကြံပေးပါတယ်။ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားတွေကိုဖမ်းပြီး ထောင်ထဲထည့်ထားလိုက်ရင် မကောင်းဘူးလားတဲ့၊ ဗိုလ်ချုပ်က "ကျွန်တော်ဟာ နိုင်ငံရေးမှော်မှုန်းချက် (Political ambition) မှ မရှိဘဲ။ ဒီလိုလုပ်ဖို့ မလုပ်လိုပါဘူး" လို့ ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလို သူတော်ကောင်းကြီးဟာ အစစ်အမှန်နိုင်ငံရေး (Real Politic) နယ်ပယ်မှာ နိုင်ငံရေးလုပ်ဖို့ကို မကောင်းဘူး၊

ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်မိန့်ခွန်းတွေမှာ အလွန်အဖိုးတန်တဲ့ အချက်တွေ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၈)ရက်နေ့မှာ ရန်ကုန်မြို့ တော်ခန်းမမှာ ပြုလုပ်တဲ့ ညီလာခံမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မိန့်ခွန်းပေးခဲ့ပြီး ဒီမိန့်ခွန်းမှာ ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့အမြင်တွေကို ထည့်သွင်းပြောကြားသွားခဲ့ပါတယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်က ဒီလို ပြောခဲ့ပါတယ်၊

"ခေါင်းဆောင်လုပ်တဲ့လူတွေဟာ နောက်လိုက်လူတွေထက် ပိုပြီး

အမြင်ကျယ်ရမယ်၊ ခေါင်းဆောင်ဟာ ဟိုလူပြော ဟုတ်နိုးနိုး ဒီလူပြော ဟုတ်နိုးနိုး ယောင်နာနာလုပ်ရင် ခေါင်းဆောင်မဟုတ်ဘူး၊ ခေါင်းဆောင် လုပ်တဲ့သူဟာ ကိုယ်ယုံကြည်တဲ့ကိစ္စကို တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ပြောရမယ်၊ ဝန်ယာယ်သုံးသင့်တဲ့နေရာမှာ သုံးရမယ်၊ အချိန်အခါလိုက်ပြီး လုပ်ရမယ်။ အများယောင်လို့ ယောင်ရတယ်၊ အမောင် တောင်မှန်း မြောက်မှန်း မသိဘဲ ဆိုရင် ခေါင်းဆောင် မဟုတ်ဘူး"

၁၉၄၇ ခုနှစ်မှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ခေါ်ဆိုနိုင်တာဟာလည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ အစိကအောင်မြင်ချက်တစ်ရပ်ပါပဲ။ ဒီအရင်က မြန်မာနိုင်ငံမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရ ပေါ်တောင် မပေါ်သေးပါဘူး၊ ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံဟာ လွတ်လပ်ရေး မရသေးဘူး၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုတာလည်း မရှိသေးဘူး၊ မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံရဲ့ ပြည်နယ်တစ်ခုအဖြစ် ဗြိတိန်က ဘုရင်ခံတစ်ဦးခန့်အပ်ပြီး အုပ်ချုပ်ခဲ့တာပါ၊ ဒါကြောင့် ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှာ ရွေးကောက်တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ အမတ်တွေ ပါဝင်တဲ့ လွှတ်တော်ကို တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်လို့ ဗိုလ်ချုပ်က ခေါ်လိုက်ပြီး ဒီလွှတ်တော်က လွတ်လပ်တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲခဲ့တာပါ၊ မြန်မာနိုင်ငံဟာ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၄)ရက်နေ့ တော်လှန်ရေးကောင်စီ တက်လာတဲ့အချိန်အထိ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ပြုစုပေးသွားတဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေနဲ့ အုပ်ချုပ်သွားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဖွဲ့စည်းပုံမှာ ပျောက်ကွက် ဟာကွက်တွေ ရှိခဲ့သော်လည်းပဲ မြန်မာနိုင်ငံဟာ

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၄)ရက်နေ့ကစပြီး အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်တဲ့ နိုင်ငံတစ်ခုအဖြစ် ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်၊

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ လက်ဝဲညီညွတ်ရေး အထူးသဖြင့် မြန်မာလူငယ်တွေ ညီညွတ်ရေးကို အထူးလိုလားခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၁၇ ခုနှစ် ရုရှနိုင်ငံ ဘောက်ရှီဗစ်တော်လှန်ရေး ပြီးကတည်းက လက်ဝဲဝါဒ ပိုင်းကြီးဟာ နိုင်ငံတိုင်းကို အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာနဲ့ ရိုက်ခတ်လွှမ်းမိုးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က လူငယ်တိုင်းလိုလိုဟာ ကွန်မြူနစ် သို့မဟုတ် ဆိုရှယ်လစ် ပိုင်းဝင်ခဲ့ပြီး အနီ သို့မဟုတ် ပန်းရောင်ဆိုးခြင်း ခံခဲ့ကြရပါတယ်။ ဒါ မြန်မာနိုင်ငံတင်မကပါဘူး၊ နိုင်ငံတိုင်း ဒီလိုဖြစ်ခဲ့ရတာပါ၊ အမြဲတည် ဘာနိုင်ငံရေး မလုပ်ဘူးဆိုတဲ့သူဟာ ရှားရှား ရှားပါ၊ မရှိသလောက်လို့ ဆိုရပါမယ်။ ဒါကိုသိတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက လက်ဝဲ ညီညွတ်ရေးကို သူ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် အစည်းအဝေးမှာ ကွန်မြူနစ်အမတ် သခင်သန်းမြင့် ဒီလိုပြောပါတယ်။

"နောက်ဆုံးပိတ်အားဖြင့် (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်) အဝေါက်ဝအထိ လိုက်လာပြီး ဘာပြောသလဲဆိုရင် ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကျွန်တော်ကို ညီညွတ်ရေး ရခဲ့ရင် ကွင်တော် ရှေ့ကို နိုင်ငံရေး ဆက်လုပ်မယ်၊ မရရင် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးကို ကြေညာပြီးတဲ့အခါ ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးကို စွန့်လွှတ်တော့မယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ညီညွတ်ရေးရအောင် ခင်ဗျားတို့ကလည်း အမှန်ကျန် ကြိုးစားကြပါ" ဆိုပြီး

ကျွန်တော့်ကို ပြောလိုက်တယ်၊

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ အပြောအဆို ဘုကျလွန်းပါတယ်၊ နိုင်ငံရေး ပရိယာယ်မရှိဘူးလို့ ထင်ရသော်လည်း အမှန်က ဗိုလ်ချုပ်ဟာ လူ့သဘောကို အလွန်နားလည်ပြီး နိုင်ငံရေးပရိယာယ်လည်း အလွန်ကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချက်နဲ့ပတ်သက်လို့ မြန်မာ့ပယ် စာရေးဆရာ ချစ်လောင်း ဦးထွေးမောင် (ကွယ်လွန်)က ဒီလို ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်၊

"ဗိုလ်ချုပ် ပရိယာယ်မရှိဘူးလို့ ပြောနေတဲ့လူတွေဟာ သူ့အကြောင်း မသိလို့ပဲ၊ ကျွန်တော်က သူ့အနားမှာ နီးနီးကပ်ကပ် နေရဖူးတော့ သူ ဘယ်လောက် ပရိယာယ်ကြွယ်ဝတယ်ဆိုတာ သိတယ်၊ ဥပမာ ဆိုကြပါစို့၊ တစ်ခါကလေ အဘိုးကြီးတွေ (နိုင်ငံရေးသမားဟောင်းကြီးတွေ) ကို ကြိမ်းတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါ တမင်ကြိမ်းတာဗျ၊ အဲဒီလို အဘိုးကြီးတွေကို ကြိမ်းပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော်တို့နဲ့တွေ့တော့ ဘာပြောသလဲ ဆိုရင် ဒီအဘိုးကြီးတွေကို ဒီလို ပြောလိုက်မှ ရမှာဗျလို့ ပြောဖူးတယ်။ ကဲ. . .ဗိုလ်ချုပ် ဘယ်လောက် ပရိယာယ် ကြွယ်ဝသလဲဗျ"

အထက်ပါ ဦးထွေးမောင်၏ပြောပြချက်အရ ကြမ်းတမ်းသော စကားများကို ဗိုလ်ချုပ် သုံးခဲ့ခြင်းမှာ ပရိယာယ်အနေဖြင့် သုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။

အခု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အရည်အချင်းများကို အနှစ်ချုပ် တင်ပြပါမယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာရပ်ကို နှံ့နှံ့စပ်စပ် လေ့လာထားပြီး နိုင်ငံရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ မြန်မာလိုရော

အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ပါ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ အရေးအသားပိုင်နိုင်သူ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ မောက်မာမှုမရှိဘဲ နှိမ့်ချ ဖြင့်မြင့်ကြခဲ့သူပါ။ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ အလွန်ရိုးသားဖြောင့်မတ်ပြီး အမှန်တရားကို နှစ်နှစ်ကာကာ မြတ်နိုးသူ ဖြစ်တယ်၊ (နောင်ကြီးမဲ့) နိုင်ငံခြား အကူအညီကိုလည်း ယူလိုသူ ဖြစ်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ နိုင်ငံရေးအမြင် အလွန်ကျယ်ပြီး စိတ်သဘောထားချင်း ဝါဒချင်း တူညီတဲ့ အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများ အချင်းချင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိုသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်သဘောအရဆို လုပ်ဆောင်ခွင့်ရရင် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများအသင်းအဖွဲ့ဟာ ခုမဟုတ်ဘဲ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၅၀ လောက်ကတည်းက ပေါ်ပေါက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ကိုယ်ရည်သွေးကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်လို့ သူနဲ့ ထိတွေ့ ဆက်ဆံရသူတိုင်းက ဗိုလ်ချုပ်ကို လေးလေးစားစား ဆက်ဆံခဲ့ကြပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ အားနာတယ်ဆိုတာကို နားမလည်ဘဲ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာကို ဖောက်ချ လုပ်ကိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ခေါင်းဆောင်မှု အရည်အချင်း အပြည့်အဝရှိသူ ဖြစ်ပါတယ်၊

ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အရည်အချင်းတွေကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ နိုင်ငံရေးစိသုကာကြီး၊ လွတ်လပ်ရေးဖခင်ကြီးအဖြစ် မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းမှာ နေရာရခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါတယ်၊